

Gaardene, hvorfra disse Husmandsbrug ere udskilte. Men dette turde dog være et Bevis for, at denne Beskatning, som forholdsvist har lagt den største Byrde paa disse mindre Jordbrug, medfører en Uretfærdighed, som det er paa Tide at faa fjernet. Denne Fejl vil man imidlertid vanskeligt kunne faa rettet, uden at man, idet man letter Skatten for de mindre Jordbrugere, lægger den over paa de større, thi Tiden er jo saa vist ikke inde til — hverken hvad angaar de kommunale Skatter eller Statsskatterne —, at man kan anse det for formaalstjenligt at gaa til Skattelettelse i det hele. De Lempelser, man altsaa vil søge at gennemføre for de mindre Jordbrug, maa man erstatte ved Byrder paa de større Jordbrug, og det viser sig da, at der af disse er 53,550 med et samlet Antal Tdr. Hartkorn af 296,000. Jeg maa først oplyse, at af de større Ejendomme med 20 Tdr. Hartkorn og derover findes der 919, som tilsammen have over 40,000 Tdr. Hartkorn, af Ejendomme med fra 12 til 20 Tdr. Hartkorn findes der 1,174 med tilsammen over 17,000 Tdr. Hartkorn, af Ejendomme mellem 8 og 12 Tdr. findes der 3,765, fra 4 til 8 Tdr. Hartkorn 23,327 og 24,365 med fra 2 til 4 Tdr. Hartkorn. Der findes som sagt et samlet Antal af 53,550 med et samlet Antal Tdr. Hartkorn af 296,000. Man ser altsaa, at skønt disse i Antal kun udgøre godt en Fjerdedel i Sammenligning med de smaa Hartkornsbesiddere, have de dog mellem 3 à 4 Gange saa meget Hartkorn. Jeg tror derfor, der ikke vilde ske disse nogen stor Uret, selv om man ved at lette Byrden for de mindre Ejendomsbesiddere lægger den over paa de større. Nu ved jeg vel, at man ikke har disse at operere med samlet, og derfor vil der selvfølgelig let kunne paavises Uretfærdigheder, selv om man foretager denne Rettelse, saa at enkelte indenfor en Kommune maaske blive ramte haardere end tilsigtet, og jeg tror derfor, der ikke kan foretages andet nu end en rent midlertidig Ordning, som man senere maa søge at faa rettet ved en mere gennemført Ordning, hvad ogsaa Ministerens Forslag tager Sigte paa.

Men medens man saaledes er enig om, at der maa foretages en Forandring, fordi de nuværende Forhold virke uretfærdigt, er det vanskeligt at blive enig om at finde en saadan Udvej. Det er under disse Forhandlinger og senere i et eventuelt Udvalg, man skulde søge at finde en saadan Udvej, men Vanskelighederne

ville selvfølgelig her møde os, idet det synes, som om man har forskellige Opfattelser af selve Sagen. Reformpartiets Ordfører (N. P. Jensen [Randers Amts 4de Valgkreds]) synes at have en noget mærkelig Opfattelse, naar han udtaler, at naar man skal til at skaffe mere retfærdige Forhold til Veje ved at lægge Byrderne paa de smaa, som ere for haardt bebyrdede, over paa de store, skal der være Maade med Retfærdigheden, man maa ikke gaa for vidt. Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind paa det ærede Medlems mange Udtalelser, navnlig da det efter hans sidste Udtalelse i Mødet i Lørdags kan være lidt vanskeligt at vide, hvad det ærede Medlem kalder for Spøg, og hvad han kalder for Alvor. Det ærede Medlem fylder os med en hel Mængde Tal, det maa vi jo finde os i, men at han vil forlange, at vi skulle finde denne lange Oprensning morsom, synes jeg lige godt er at gaa for vidt. Jeg vil tilraade det ærede Medlem, naar han selv tror at have sagt noget morsomt, at tilføje: Dette skulde være en Spøg, thi saa var det muligt, at vi andre ogsaa kunde finde det morsomt og undgaa at gøre os skyldige i den Fejl, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) gjorde sig skyldig i forleden, idet han opfattede noget som Alvor, som det ærede Medlem vilde have skulde opfattes som Spøg.

Men der foreligger ogsaa Udtalelser fra andre af Reformpartiets Medlemmer end det ærede Medlem fra Hornslet, jeg sigter her til en Udtalelse af det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), som talte i Lørdags, idet han i det væsentlige stillede sig paa det samme Standpunkt som jeg og mit Parti, der se med Velvillie paa de Bestræbelser for at faa Uretfærdigheden rettet, som have givet sig Udtryk i det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem tilføjede endvidere, at under Udvalgsbehandlingen vilde det være ham magtpaaliggende at søge at finde et Grundlag, der kunde skaffe os af med den Uretfærdighed, som den nuværende Lovs Bestemmelser medføre paa dette Omraade, og, sagde han, hvis det under Udvalgsbehandlingen viser sig, at den bedste Vej frem til at naa det Maal, som vi maa stille efter at naa under Forhandlingerne om denne Sag, er den af Ministeren foreslaede, vil han eventuelt kunne tiltræde den som en midlertidig Ordning. Denne Udtalelse viser, at det ærede Medlem ikke alene erkender og er klar over, at her foreligger en Uretfærdighed, men at han